

[Finansministeren.]

Professor Cassel til Hjælp i sine Angreb paa det danske Finansstyre.

Venstres tidligere Formand har vel villet gøre gældende, at det var et dyrt Laan, vi optog i Sverige. Forholdet er jo imidlertid det, at de 25 Mill. Kr., der blev laant paa 20 Aar, blev optaget til en effektiv Rente paa lidt under $4\frac{1}{2}$ pCt., medens de 15 Mill. Kr., der skal tilbagebetales i Løbet af 5 Aar, blev optaget til en effektiv Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt.

Jeg ved ikke af, at de danske Pengeinstitutter, hvor Venstres Mænd har Ledelsen, udlaaner til en billigere Rente, og naar man som nævnt systematisk søger at nedbryde Landets Kredit, vilde det ikke være mærkeligt, om man kom til at betale derfor, naar man skal optage udenlandske Laan.

I denne Forbindelse er det maaske værd at erindre om, at da Venstre i 1920 optog et Laan paa 25 Mill. Dollars, var Renten 8 pCt. og Tilbagebetalingskursen 110, hvilket gav en effektiv Rente paa mellem 11 og 12 pCt., men det har Venstre aabenbart glemt.

Foruden at optage det svenske Laan har Staten forlænget et midlertidigt Laan paa 60 Mill. Kr. med en Løbetid af 2 Aar til en Rente af $3\frac{7}{8}$ pCt., medens Renten tidligere var $3\frac{5}{8}$ pCt.

Dette har givet de samme Kredse Anledning til Bemærkning om, at det var ingen Sag at konvertere et Laan, naar man vil betale højere Rente. Jeg gør de paagældende Finanseksperter opmærksom paa, at her var der ikke Tale om Konvertering af et Laan, men om Tilbagebetaling af et Laan, hvortil Rigsdagen havde givet Finansministeren Bemyndigelse til at optage et nyt Laan.

Efter at de to Oppositionspartier havde faaet ophævet Begrænsningen af Udlaansrenten, var det umuligt at opnaa et nyt Laan paa samme gunstige Vilkaar som i 1934.

Bedre er det ikke gaet med de kritiske Bemærkninger om, at Regeringen ikke har konverteret de højt forrentede amerikanske Laan. Man har stadig været orienteret med Hensyn til Muligheden af en Konvertering; intet er forsømt paa dette Omraade, men hidtil har det været umuligt at opnaa et Resultat, og for det af Venstre i 1921 optagne Laan af 30 Millioner Dollars er Konverteringsforholdene selvsagt meget vanskelige, da dette Laan er blevet optaget til en Rente af 6 pCt.; jeg ser i denne Forbindelse bort fra, at Optagelseskursen kun var 90, men Tilbagebetalingskursen er 105, saafremt Laanet indfries inden 1942. Deraf

vil fremgaa, at det ikke er helt let at konvertere dette Laan. Man kan sikkert sige, at det var et i enhver Henseende ufordelagtigt Laan, der blev optaget i 1921.

De paa det forelagte Finanslovforslag opførte Beløb til Rente og Afdrag paa den udenlandske Gæld er fastlagt inden den sidste Tids Nedgang i en Del af den udenlandske Valuta, og saa længe der ikke er mere Fasthed paa dette Omraade, vil det være umuligt at udregne den Gevinst, der antagelig vil fremkomme. Men efter den Nedskæring, som Schweizerfrancen og den hollandske Gylden har været Genstand for, vil der kunne regnes med en Fortjeneste paa 2 à 3 Mill. Kr. Nedskæringen af Pariserfrancen faar ingen Betydning, idet ingen af vore Statslaan er betalbare i de nye Pariserfrances, men lyder paa gamle Francs, Sterling eller danske Guldkroner.

Spørgsmaalet om Betimeligheden af at forrente og tilbagebetale de paa udenlandske Hænder værende guldrandede Obligationer efter Guldværdi blev indgaaende drøftet i sidste Rigsdagssamling, men det er givet, at nu da baade Frankrig, Schweiz og Holland har devalueret Valutaen, maa man paa ny tage Sagen op til Overvejelse. Alene Indløsning efter Sterling i Stedet for efter Guldværdi vil betyde en aarlig Besparelse paa 3 à 4 Mill. Kr.

Som bekendt verserer der for Tiden en større Retssag angaaende Udsmugling af guldrandede Obligationer, om hvilke et Blad har nævnt, at der i de sidste Maaneder er udsmuglet for 1 600 000 Kr. Obligationer, samt at Statsgældskontoret havde stillet sig afvisende med Hensyn til at give Politiet Oplysninger. Begge Dele er ganske urigtige. I Statsgældskontoret har man nøje fulgt Bevægelsen med Hensyn til det Antal Rentekuponer, der fra Udlandet sendes til Indløsning, og har derigennem kunnet konstatere, at der ikke fandt nogen videre Overflytning Sted fra Danmark til Udlandet, og herom har man givet Politiet Oplysning gennem en Skrivelse — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse den. Den 5. Oktober sendte Københavns Politi en Forespørgsel til 1ste Statsgældskontor, og Svaret lyder saaledes:

„I Anledning af Deres Skrivelse af 5. ds., hvori De anmoder om en Udtalelse om, i hvilket Omfang Finansministeriet maatte mene, at Obligationsmængden af Guldlaanene er forøget i Tidsrummet fra 15. Marts 1935 til 10. September 1936, skal man meddele, at Finansministeriet ikke af det foreliggende Materiale kan se, hvorvidt Obligationsmængden i Ud-